

Ter herinnering aan
Joop Nordkamp

echtgenoot van Sannie Bouma

Hij werd op 21 januari 1927 in Overdinkel geboren. Daar overleed hij, na 'n korte ziekte van slechts enkele weken. Gesterkt door het H. Sacrament der Zieken, Zalving en Communie, nam hij daags tevoren heel bewust afscheid van Ma, z'n kinderen en kleinkinderen. In alle rust, vredig en vol vertrouwen, gaf hij zich op 17 juli 2001, thuis in de Driehoek, over aan zijn Heer.

Na een plechtig gezongen Uitvaartmis werd hij op 20 juli, vanuit de kerk van de H. Gerardus Majella, op 't parochiële kerkhof begraven.

Pa, je was een markante persoonlijkheid, 'n lieve, wilskrachtige man, 'n fijne vader en opa. Je inspirerende betrokkenheid bij ons, je droge humor en je warme menselijkheid, waren jarenlang ons aller steun, toeverlaat en bron van vreugde. Je was heel bijzonder. Je was nog maar 14 toen je te Nordhorn te werk werd gesteld. Je vond het verschikkelijk. Je ging naar het voormalig Nederlands Indië dat 'n onuitwisbare indruk op je maakte. Je las veel en had 'n enorm brede interesse. Je vrolijkheid, je grappen en toewijding, maakten jou uiteindelijk tot een juweel van een mens, vol liefde

voor Ma en voor ons. De verhuizing van de Wilhelminastraat naar de Driehoek heeft jullie beiden goed gedaan. Je was, zelfs in je pijn, altijd positief en sterk tot het eind. Maar . . . 'Als het leven lijden wordt, is sterven een gewin'. Zoals jij leefde, zo ben je heengegaan, eenvoudig, tevreden en karaktervol. Hoe kwetsbaar ook jij, 'n kostbaar mens, bent, ondervonden we vooral de laatste maand. We moesten jou loslaten. Jij, integer, gewetensvol mens die bijna 30 jaar lang zich met hart en ziel heeft ingezet voor het verzorgen van zijn invalide vrouw Sannie. We moesten na 'n korte tijd van ziek zijn, met veel pijn in ons hart, afscheid van je nemen. Je deed dat zelf heel bewust en bij volle kennis. Je ging resoluut maar vredig van ons heen. Wij vertrouwen je toe aan de Heer van levenden en doden, want - zo geloven wij - je hebt het zelf zo vaak op het koor bezongen -, je zult de dood in eeuwigheid niet aanschouwen. (Joh.8:51). Pa, we zijn vol respect en zeer dankbaar voor wat jij ons leerde. Jij beschikte over een grote algemene kennis die je graag overbracht op anderen. Wij vertrouwen erop dat niet de dood het laatste woord heeft, maar de liefde. Je bent nu geborgen in Gods liefde Want God is liefde. (1 Joh.4:16).

Jouw handen hebben jarenlang voor ons gewerkt. Jouw hart heeft steeds voor ons geklopt. Jouw heldere geest heeft ons tot het laatst toe begeleid. Jij hebt je taak volbracht. Je hebt de goede strijd gestreden en het geloof behouden. (2 Tim.4:7) Rust daarom zacht, Lieve Man, Pa en Opa en dank voor alles.

Voor alle bliken van medeleven tijdens de korte ziekte en na het overlijden van pa zeggen wij u oprecht dank.

Ma, kinderen en kleinkinderen.